

Το Ελληνορθόδοξο Πατριαρχείο Ιεροσολύμων το οποίο επί είκοσι αιώνες τώρα υπηρετεί τους Αγίους Τόπους φύλακας ακοίμητος των επί των Αγίων Τόπων προσκυνημάτων του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού και τον έπ' αυτών δικαίων του Ελληνικού Έθνους αλλά και της καθόλου Ορθοδόξου Εκκλησίας, αποτελεί, χωρίς καμιά αμφιβολία την πολιτιμότερη και αγιότερη κληρονομιά του Ελληνικού Γένους.

Αυτό το γνώριζαν και το γνωρίζουν οι απανταχού της οικουμένης Έλληνες και γι' αυτό δεν έπαυσαν ποτέ να ενδιαφέρονται για το Πατριαρχείο των Ιεροσολύμων.

Δυστυχώς, όμως, η ανεκτίμητη αυτή κληρονομιά μας, κινδυνεύει σήμερα να αφανιστεί. Οι λόγοι για τους οποίους το Πατριαρχείο Ιεροσολύμων κινδυνεύει να αφανιστεί είναι πολλοί και οι περισσότεροι είναι γενικώς γνωστοί. Το Πατριαρχείο, η Αγιοταφική αδελφότητα, το Τάγμα των Μοναχών, το οποίο υπηρετεί τα Πανάγια Προσκυνήματα, τις Μονές και το Ποίμνιο των Αγίων Τόπων, ζει και λειτουργεί σε μια περιοχή πολύ δύσκολη και επικίνδυνη. Η εμπόλεμος κατάσταση, η οποία συνεχίζεται για πολλά χρόνια τώρα και μόνον ο Θεός γνωρίζει πότε και πως θα καλύτερέψει δυσκολεύει πολύ τη ζωή του Πατριαρχείου. Ιδιαίτερα τα τελευταία τρία χρόνια (2000-2003) η κατάσταση επιδεινώθηκε επικίνδυνα και απειλεί άμεσα την ύπαρξη του Πατριαρχείου. Η κατάσταση αυτή επηρεάζει άμεσα κάθε πτυχή της ζωής του Πατριαρχείου, δηλαδή το Ποίμνιο, τις Μονές, τους προσκυνητές των Αγίων Τόπων και τους πόρους συντήρησης, λειτουργίας και επιβίωσης του Πατριαρχείου. Και είναι μεν αλήθεια ότι το Πατριαρχείο αντιμετώπισε και στο παρελθόν παρόμοιες δυσκολίες και ίσως και δυσκολότερες καταστάσεις, όμως η σημερινή κατάσταση είναι κρισιμότερη για πολλούς λόγους, τους οποίους θα προσπαθήσουμε να αναλύσουμε στη συνέχεια.

Απίστευτα και υπερβαίνοντα και την πιο τολμηρή φαντασία, τα έργα και ημέρες του Πατριάρχου Διόδωρου των Ιεροσολύμων, και του συνεχιστή του, κι όμως αληθινά. Παντού χάος και διάλυση. Καμιά υπηρεσία του Πατριαρχείου δεν λειτουργεί σωστά. Όλες οι εξουσίες είναι συγκεντρωμένες στα χέρια του Πατριάρχου και οι πάντες δίνουν αναφορά σε αυτόν. Ουσιαστικά κατήργησε τη Σύνοδο, της οποίας η αποστολή δεν είναι άλλη από το να

«Σ.Ο.» σε μια προσπάθεια να παρουσιάσει τα πραγματικά αίτια της συνεχιζόμενης κρίσης που μαστίζει τα τελευταία τριάντα χρόνια το παλαιό Πατριαρχείο Ιεροσολύμων ζήτησε από τον επίσκοπο Κωνσταντίνης Νικηφόρο, έναν ταλαιπωρημένο και κυνηγημένο από το σύστημα διοίκησης Αγιοταφίτη, που πραγματικά πονά και νοιάζεται για το Πατριαρχείο και την πορεία της Σιώνίδας Εκκλησίας να καταγράψει τα βαθιά αίτια των προβλημάτων που αποτελούν την αφετηρία διωγμών και παράνομων καθαιρέσεων. Η πρώτη ενότητα αφορά τη διοίκηση, η δεύτερη τη διαχείριση των οικονομικών, η τρίτη την Αγιοταφική Αδελφότητα και την εκκλησιαστική περιουσία. Μέσα στο πλαίσιο αυτό θα αναφερθούμε και με στοιχεία θα παρουσιάσουμε τον τρόπο διαχείρισης της περιουσίας του Πατριαρχείου στην Ελλάδα. Εξ αρχής επισημαίνουμε ότι ο «Σ.Ο.» με χαρά θα δημοσιεύσει και αντίθετες απόψεις μ' αυτές του επισκόπου Κωνσταντίνης Νικηφόρου, αρκεί να είναι επώνυμες. Και αυτό γιατί ο σκοπός μας είναι να συμβάλουμε στην επίλυση των προβλημάτων τα οποία χρονίζουν και απειλούν με διάλυση το Ελληνορθόδοξο Πατριαρχείο Ιεροσολύμων.

Οι αιτίες της κρίσης στο Πατριαρχείο Ιεροσολύμων

Γράφει ο Αγιοταφίτης Επίσκοπος Κωνσταντίνης Νικηφόρος

επικυρώνει, χωρίς καμιά συζήτηση τις οποιοσδήποτε αποφάσεις του Πατριάρχου.

Ως γνωστόν, η κατάσταση στη Μέση Ανατολή για πολλά χρόνια τώρα είναι πολύ ανώμαλη. Το γεγονός αυτό, ακόμη και κάτω από τις ιδανικότερες συνθήκες, δεν βοηθάει στην ομαλή λειτουργία και διαβίωση, όχι μόνο του Πατριαρχείου αλλά και κάθε άλλου Οργανισμού και κάθε ιδιώτη. Ειδικά για τους Αγίους Τόπους, οι οποίοι βρέθηκαν κάτω από πολλές και διάφορες διοικήσεις τους τελευταίους αιώνες, τα πράγματα είναι ακόμη πιο δύσκολα.

Απουσία αγάπης.

Σύμφωνα με το νόμο του Πατριαρχείου, και με το πνεύμα του Ευαγγελίου, αλλά και με την απλή λογική, ο Πατριάρχης πρέπει να συνεργάζεται με την Ιερά Σύνοδο αλλά και με την Αδελφότητα για την απρόσκοπτη και ομαλή λειτουργία του Πατριαρχείου. Όταν η συνεργασία αυτή είναι καλή, τα πράγματα πάνε καλά. Το πρόβλημά μας, λοιπόν, σήμερα είναι ότι δεν υπάρχει ομαλή, καλή συνεργασία μεταξύ του Πατριάρχου και της Αδελφότητας με αποτέλεσμα το Πατριαρχείο να βρίσκεται υπό διάλυση και να κινδυνεύει να χαθεί μια για πάντα για την Ελληνική Ορθόδοξη Εκκλησία. Για να κατανοήσουμε καλά το

πρόβλημα αυτό πρέπει να σκεφτούμε τις συνθήκες κάτω από τις οποίες λειτουργεί το Πατριαρχείο, και ιδιαίτερα τον τρόπο εκλογής του Πατριάρχου και διοίκησης του Πατριαρχείου.

Ο Πατριάρχης, ο οποίος είναι ο πνευματικός αλλά κι ο διοικητικός αρχηγός του

Πατριαρχείου, εκλέγεται από τη Σύνοδο του Πατριαρχείου.

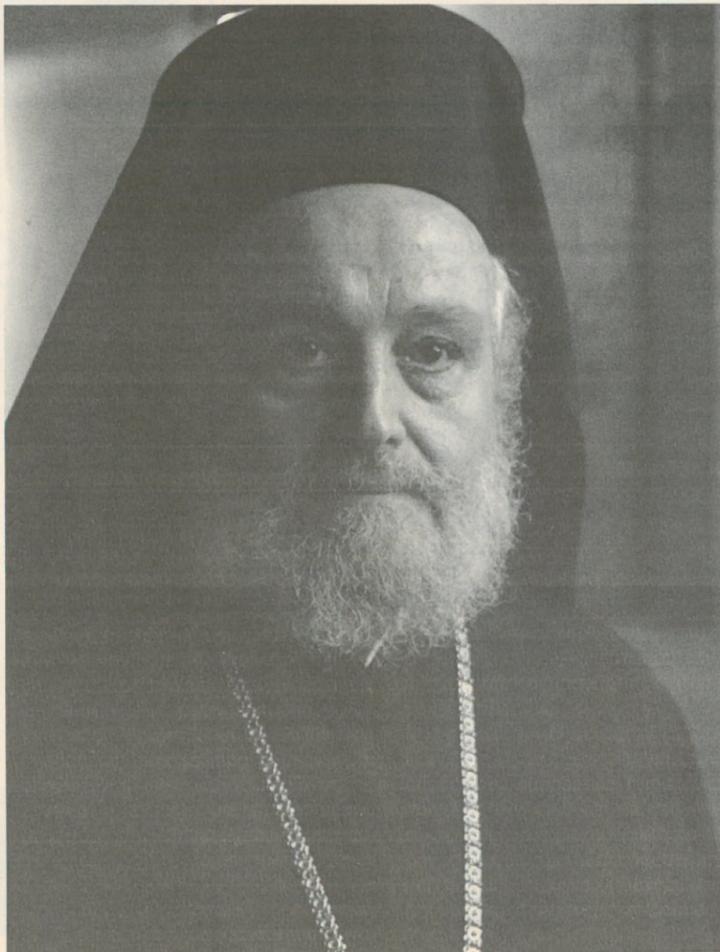
Για λόγους πρακτικούς, και επειδή οι εκάστοτε κυβερνήτες δεν είναι δυνατόν να συνεργάζονται με τον κάθε Αγιοταφίτη κληρικό ή μοναχό ξεχωριστά, ανεγνώριζαν ως εκπρόσωπο του Πατριαρχείου τον εκλεγμένο από τον

Πατριαρχείο αρχηγό, τον εκάστοτε Πατριάρχη.

Δικτατορικές αντιλήψεις

Άπαξ και αναγνωριστεί ο Πατριάρχης από τους κυβερνώντες, αποκτά ιδιαίτερες και ενσχυμένες εξουσίες, τις οποίες, εάν δεν είναι καλός άνθρωπος, μπορεί να τις χρησιμοποιήσει για την ικανοποίηση των ιδικών του επιθυμιών και επιδιώξεων. Ο Πατριάρχης, εκμεταλλευόμενος τη θέση του, διαχειρίζεται το Πατριαρχείο, σαν να είναι η δική του, ιδιωτική επιχείρηση, χωρίς να δίνει λόγο η αναφορά για ότι κάνει, σε κανέναν. Βεβαίως, η αλήθεια είναι ότι αφού οι Αγιοταφίτες πατέρες, Αρχιερείς και οι υπόλοιποι, είτε είναι συνοδικοί είτε όχι, επιτρέπουν στον Πατριάρχη να κάνει ό,τι θέλει, χωρίς να διαμαρτύρονται για αυτό, τότε είναι φυσικό και εύλογο και ο Πατριάρχης να κάνει ό,τι θέλει.

Από την άλλη την πλευρά, οι υπόλοιποι Αγιοταφίτες, ευρισκόμενοι μέσα σε μια ξένη χώρα, εξαρτώμενοι από τον εκπρόσωπό τους στη χώρα αυτή, δηλαδή τον Πατριάρχη, χωρίς καμιά προστασία από κανέναν, παρά μόνον από το Θεό δεν είναι εύκολο να τα βάλουν με τον Πατριάρχη, αν για κάποιο λόγο δεν συμφωνούν μαζί του για κάποιο θέμα που αφορά το Πατριαρχείο ή για προσωπικό τους θέμα. Για να επιβιώσουν αναγκάζονται να κάνουν

υπακοή στον Πατριάρχη, και δυστυχώς και στο περιβάλλον του και πολλές φορές μάλιστα να δέχονται अपαράδεκτους εξευτελισμούς σιωπηρά για να μην δυσαρεστήσουν τον Πατριάρχη και χάσουν την εύνοια του, πράγμα που σημαίνει πολλά, για κάποιον που έχει μια άλφα θέση και δεν θέλει να τη χάσει.

Απογοήτευση

Εάν τώρα προσθέσουμε και την εκμετάλλευση της πίστωσης από τον Πατριάρχη για να επιβάλει το θέλημα του καταλαβαίνουμε πόσο δύσκολα είναι τα πράγματα. Οι περισσότεροι Αγιοταφίτες κυρίως νέοι (η πλειοψηφία των οποίων έρχεται στο Πατριαρχείο σε ηλικία δεκατριών μέχρι δεκαέξι χρόνων) που αποφάσισαν να υπηρετήσουν τα Πανάγια Προσκυνήματα και εντεινόμενη από τα χριστιανικά ιδανικά της αυτοθυσίας για την πίστη και για το λαό του Θεού και της αγάπης και της αφοσίωσης προς τον Πανάγιο Τάφο έρχονται με τις καλύτερες προθέσεις για να υπηρετήσουν το Πατριαρχείο. Στο Πατριαρχείο διδάσκονται την αρετή της υπακοής προς τον ηγούμενο και, νομίζουν ότι κάθε διαμαρτυρία προς τον ηγούμενο και τους εκπροσώπους του είναι ανταρσία προς το θέλημα του Θεού. Για το λόγο αυτό και για να μην δώσουν την εντύπωση ότι είναι πολύ απαιτητικοί και δεν υπομένουν έστω και τις λίγο μεγάλες δυσκολίες, αλλά και επειδή αγαπούν τα Προσκυνήματα και δεν θέλουν να τα εγκαταλείψουν εύκολα, κάνουν πως δεν καταλαβαίνουν και υπομένουν πολλές δυσκολίες και πολλές φορές και πολλούς εξευτελισμούς. Επίσης υπάρχουν και οι περιπτώσεις που ορισμένοι κάνουν υπομονή, αλλά και υποκρίνονται ότι είναι ευχαριστημένοι κολακεύοντας τους ισχυρούς της ημέρας, με την ελπίδα ότι κάποια ημέρα θα αποκτήσουν κι αυτοί κάποια εξουσία και τότε θα μπορέσουν να κάνουν τα κέφια τους. Δυστυχώς αυτό που συμβαίνει τις περισσότερες φορές κι έτσι βλέπουμε Αγιοταφίτες που βρίσκονται στο Πατριαρχείο πολλά χρόνια, να έχουν βουλευτεί στη θέση που τους διόρισε κάποιος Πατριάρχης και να συμπεριφέρονται σαν να μην υπάρχει κανένα πρόβλημα στο Πατριαρχείο και όλα να είναι μέλι γάλα. Αυτοί με τη σειρά τους εκμεταλλεύονται τους νεότερους Αγιοταφίτες και το κακό δεν έχει τέλος.

Σύνοδος-ιδιωτική λέσχη

Η Σύνοδος του Πατριαρχείου έχει καταντήσει ουσιαστικά σαν ιδιωτική λέσχη του Πατριάρχου. Τυπικά, στα χαρ-

τιά φαίνεται ότι η Ιερά Σύνοδος λειτουργεί κανονικά. Στην πράξη όμως τα πράγματα είναι πολύ διαφορετικά. Δεν υπάρχει καμία τάξη, έννοια για τήρηση νόμου και οργάνωσης. Ο Πατριάρχης κάνει ότι θέλει χωρίς να δίνει λογαριασμό σε κανέναν. Διορίζει στη Σύνοδο όποιον θέλει αυτός χωρίς να ρωτήσει κανέναν και χωρίς καμία συζήτηση ή ψηφοφορία. Κατά τον ίδιο τρόπο αποπέμπει από τη Σύνοδο οποιονδήποτε

Παρανομίες

Σε μια παρόμοια περίπτωση ο Πατριάρχης Βενέδικτος απέπεμψε από τη Σύνοδο τον τότε αρχιμανδρίτη και σήμερα Μητροπολίτη Σκυθουπόλεως Ιάκωβο, και ο Πατριάρχης Διόδωρος απέπεμψε τον γράφοντα επειδή παραιτήθηκε από τη θέση μου ως Πατριαρχικός Επίτροπος Ίρμπετ. Όταν λοιπόν ο Πατριάρχης μπορεί να διορίζει και να αποπέμπει από

απάτες. Όταν κατά την διάρκεια του πολέμου στον Περσικό κόλπο, το 1991 κατέπεσε τμήμα της στέγης του Πατριαρχείου λόγω κακοκαιρίας και λόγω εγκατάλειψης για πολλά χρόνια, ο Πατριάρχης μέσω της Εξαρχείας στην Αθήνα, έκανε έκκληση σε όλο τον Ορθόδοξο κόσμο, μέσω των μέσων μαζικής ενημέρωσης για βοήθεια του Πατριαρχείου «λόγω ζημιών κατά τη διάρκεια του πολέμου». Επίσης μετά τις επισκευές

Πατριαρχικής Σχολής έφυγαν πριν καν τελειώσουν τη σχολή ή μετά την αποφοίτησή τους επειδή δεν μπορούσαν να υπομένουν την κατάσταση, αλλά και πολλοί έφυγαν μετά την χειροτονία τους αγανακτισμένοι για την συμπεριφορά του Πατριαρχείου προς αυτούς. Επίσης πολλοί έφυγαν επειδή έβλεπαν πως συμπεριφέρεται το Πατριαρχείο προς τους αρχαιότερους, δηλαδή χωρίς αγάπη και χωρίς κανένα ενδιαφέρον για τη ζωή τους.

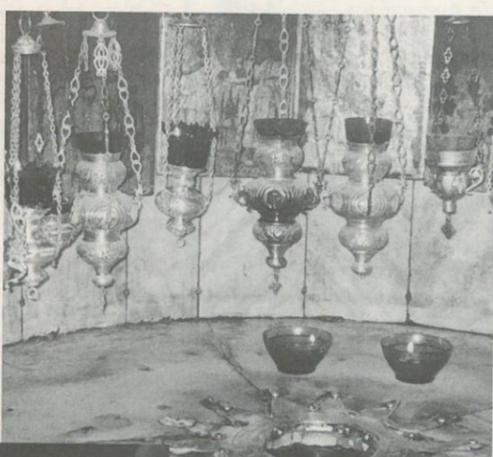
Σαν παράδειγμα αναφέρω ότι ο Πατριάρχης Διόδωρος, από το 1985, διέκοψε την ιατροφαρμακευτική περίθαλψη των αδελφών, προφασίζόμενος ότι δεν έχει χρήματα για το σκοπό αυτό, και λέγοντας ότι, όποιος είναι άρρωστος να ηγηθεί στην οικογένεια του μέχρι να γίνει καλά κι ύστερα να επιστρέψει. Και μάλιστα σε μια περίοδο που ο ίδιος έχτισε

έξι βίλες παλάτια για τον εαυτό του. Βεβαίως για τον εαυτό του και για τους «ημετέρους» του πάντα είχε αρκετά χρήματα να ξεδεύει. Ο γράφων, εξ όσων γνωρίζω είμαι ο μόνος που επέμεινε να αγωνίζεται παρ' όλους τους διωγμούς και τις ταπεινώσεις ίδια τον αρχικό του σκοπό μου, δηλαδή την αναδιοργάνωση του Πατριαρχείου.

Δούλοι και κοροϊδα

Όταν λοιπόν ακόμη και ένας επίσκοπος δεν μπορεί να εκφράσει τις απόψεις του και να διαμαρτυρηθεί για ότι νομίζει ότι δεν είναι σωστό, και κινδυνεύει να βρεθεί στο δρόμο, χωρίς καμία υποστήριξη από κανέναν, φαντάζεται κανείς πόσους φόβους υπάρχει ανάμεσα στους Αγιοταφίτες για το μέλλον τους αλλά και για την ίδια τους την ύπαρξη. Ακόμη αναλογιζομαι πως μπορεί να αποφασίσει κανείς να έρθει να υπηρετήσει στο Πατριαρχείο κάτω από τέτοιες συνθήκες. Μόνο ο Πατριάρχης και αυτοί που τον στηρίζουν δεν βλέπουν τη διάλυση του Πατριαρχείου και συνεχίζουν την καταστροφική συμπεριφορά τους προς το Πατριαρχείο και την Αδελφότητα ενώ, ταυτόχρονα εξακολουθούν να κάνουν εκκλήσεις για νέους Αγιοταφίτες.

Πρέπει να καταλάβουν όμως ότι οι ημέρες που μπορούσαν να βρουν κοροϊδα και σκλάβους για να τους εκμεταλλεύονται και να κάνουν τα κέφια τους πέρασαν ανεπιστρεπτικά και ότι το μόνο που καταφέρνουν είναι να προσελκύσουν τυχοδιώχτες και να οδηγήσουν το Πατριαρχείο στην καταστροφή. Διότι, βεβαίως ανθρωπος μπορεί να βρει κανείς εύκολα. Σκλάβους και δούλους δεν μπορεί να βρει εύκολα, οι οποίοι θα δουλεύουν σαν τα ζώα χωρίς να διαμαρτύρονται για την κατάσταση.

δεν δείχνει τυφλή υπακοή στα κελεύσματα του ή διαμαρτυρηθεί για κάποιο πράγμα. Ως μέλος της Συνόδου για πέντε χρόνια και ως παθών, γνωρίζω πολύ καλά την κατάσταση αυτή.

Τα ανωτέρω βεβαίως είναι γνωστά σε όλους κι εγώ δεν είμαι ο μοναδικός που υπήρξε θύμα αυτής της κατάστασης. Στο πρόσφατο παρελθόν ο Πατριάρχης Ειρηναίος απέπεμψε από τη Σύνοδο τρεις Επισκόπους, τον Μητροπολίτη Θαβωρίου Δανιήλ, τον Μητροπολίτη Βόστρων Τιμώθεο και τον Αρχιεπίσκοπο Τιβεριάδος Αλέξιο με το έτσι θέλω, χωρίς την έγκριση της Συνόδου, όπως καθορίζει ο νόμος του Πατριαρχείου και το πνεύμα του Ευαγγελίου αλλά και αυτό της κοινής λογικής.

Και μάλιστα το γεγονός αυτό είναι η πρώτη του πράξη σαν Πατριάρχης. Λίγες μέρες πριν συγκαλέσει

για πρώτη φορά τη Σύνοδο, με προσωπικά του σημειώματα απέπεμψε από αυτή τους ανωτέρους κληρικούς. Βεβαίως αυτό το έκανε για να δώσει το στίγμα του και το μήνυμα ότι τίποτε δεν άλλαξε από την προηγούμενη κατάσταση επί Πατριάρχου Διόδωρου, με τον οποίο βεβαίως ο Πατριάρχης Ειρηναίος ως Έξαρχος τότε του Παναγίου Τάφου στην Ελλάδα για είκοσι χρόνια συνεργάστηκε θαυμάσια και τον στηρίξε στην «φωτισμένη» πατριαρχία του.

τη Σύνοδο όποιον δεν του αρέσει, γιατί ποια Σύνοδο μπορούμε να μιλάμε; Και όταν έτσι έχουν τα πράγματα, ποιος θα τολμήσει να εναντιωθεί ή έστω να εκφέρει αντίθετη γνώμη απ' αυτήν του Πατριάρχου;

Που ακούστηκε αυτό, σε όλον τον κόσμο εκτός από τα αυταρχικά καθεστώτα, ο κατηγορούμενος για κάποιο αδίκημα, να γίνεται δικαστής και να

στον μεγάλο τρούλο του Ναού της Αναστάσεως, και την αντικατάσταση του Σταυρού στον μικρό τρούλο του ίδιου Ναού, δημοσίευσε σε επί τούτο εκδοθέν έντυπο, ότι με δική του επιστολή και με δικά του έξοδα έγιναν οι εργασίες αυτές, ενώ είναι γνωστό ότι ο μεγάλος τρούλος του Ναού επιδιορθώθηκε με την επιστολή τεχνικών του Βατικανού και τα έξοδα τα κατέβαλε, μέσω του Βατικανού, ένας Ρωμαιοκαθολικός από τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής ο δε Σταυρός του μικρού τρούλου κατασκευάστηκε και τοποθετήθηκε με έξοδα των Ρωμαιοκαθολικών της Γερμανίας. Κι ενώ μέχρι τώρα καυχόμασταν ότι εμείς οι

Έλληνες Ορθόδοξοι χτίσαμε και επιδιορθώσαμε τον Ναό και τον Πανάγιο Τάφο, τι θα λέμε από τώρα και στο εξής;

Διαμαρτυρίες

Δυστυχώς, στο παρελθόν όσοι διαμαρτυρηθούν, υπέστησαν τέτοιους διωγμούς και τόση περιφρόνηση και από τον Πατριάρχη, αλλά δυστυχώς και αυτό είναι το πιο τραγικό της όλης υποθέσεως, και από τους άλλους Αγιοταφίτες, οι οποίοι, φοβούμενοι τον Πατριάρχη και μη θέλοντας να πέσουν στη δυσμένειά του, γίνονταν σκληρότεροι και από τον ίδιο τον Πατριάρχη προς τους διαμαρτυρόμενους Αγιοταφίτες, ώστε αναγκάστηκαν, να αποχωρήσουν από το Πατριαρχείο και να χαθούν οριστικά για το Πατριαρχείο. Εκατοντάδες μαθητές της

Το διοικητικό σύστημα του Πατριαρχείου στηρίζεται στον αυταρχισμό, στις δικτατορικές αντιλήψεις του εκάστοτε Πατριάρχη και στην διακοσμητικού χαρακτήρα Ιερά Σύνοδο

καταδικάζει τον κατηγορο; Δυστυχώς στα Ιεροσόλυμα συμβαίνει και αυτό, καταξευτελιζόντας την Εκκλησία του Χριστού και την διδασκαλία Του για αγάπη και δικαιοσύνη.

Οι απάτες

Ο Πατριάρχης Διόδωρος επανειλημμένα έκανε πολλές απάτες για τις οποίες κανείς δεν τόλμησε να διαμαρτυρηθεί και να τον καταγγείλει, εκτός από τον γράφοντα, παρ' όλο ότι όλοι τις γνώριζαν. Για παράδειγμα αναφέρω μερικές από αυτές τις